

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рж г 1611/2015
22.10.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Миломира Николића, председника већа, Слађане Накић-Момировић и Марине Говедарица, чланова већа, у поступку предлагача Р.Б. са З., чији је пуномоћник Д.О., адвокат из У., ради заштите права на суђење у разумном року, одлучујући о жалби предлагача изјављеној против решења Вишег суда у Ужицу Р4 и 175/15 од 28.08.2015. године, у седници одржаној 22.10.2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба предлагача и **ПОТВРЂУЈЕ** решење Вишег суда у Ужицу Р4 и 175/15 од 28.08.2015. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Ужицу Р4 и 175/15 од 28.08.2015. године, у првом ставу изреке, одбачен је као неуредан захтев предлагача за заштиту права на суђење у разумном року поднет преко пуномоћника Д.О., 24.08.2015. године. У другом ставу изреке, одлучено је да предлагач сноси трошкове поднетог захтева.

Против наведеног решења предлагач је благовремено изјавио жалбу.

Одлучујући о жалби предлагача, на основу члана 8б став 3. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“ број 116/2008 ... 101/2013), Врховни касациони суд је испитао побијано решење применом члана 386. у вези члана 402. ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11 ... 55/14), на основу члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку („Службени гласник СРС“ број 25/82 ... „Службени гласник РС“ број 6/15), на чију примену упућује члан 8в Закона о уређењу судова, па је нашао да жалба није основана.

У поступку доношења решења нису учињене битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 1, 2, 3, 5, 7. и 9. ЗПП, на које се у поступку пази по службеној дужности, а жалбом се не указује на друге битне повреде поступка које би биле од утицаја на законитост и правилност побијаног решења.

Предлагач је преко пуномоћника Д.О., 24.08.2015. године Вишем суду у Ужицу поднео захтев за заштиту права на суђење у разумном року у предмету Основног суда у Ужицу, као и захтев за накнаду штете. У захтеву није наведено на који предмет Основног суда у Ужицу се односи.

Имајући у виду да захтев за заштиту права на суђење у разумном року не садржи податак о томе на који предмет се односи, а да га је, у име предлагача, поднео пуномоћник који је адвокат, Виши суд у Ужицу је донео побијано решење којим је захтев одбацио као неуредан.

По оцени Врховног касационог суда, Виши суд у Ужицу је поступио у складу са одредбама члана 98. став 3. Закона о парничном поступку, која прописује да поднесци морају бити разумљиви, да садрже све оно што је потребно да би по њима могло да се поступи и члана 101. став 5. Закона о парничном поступку, која прописује да ће суд одбацити поднесак који је неразумљив или непотпун, а који је у име странке поднео пуномоћник, односно јавни правобранилац или јавни тужилац, које се примењују на основу члана 30. Закона о ванпарничном поступку. Стога је жалба предлагача неоснована.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци, на основу одредбе члана 401. став 1. тачка 2. ЗПП, у вези одредбе члана 30. став 2. ЗВП.

**Председник већа–судија
Миломир Николић,с.р.**